on wähä leida, sellepäraſt on kerjajaid nii palju. Wöta käte ja kanna hoolt!“ — Mats läks ära ja oli nagu see, kellel liiga tehakse, aga ommeti hakkas tööle ja kui wiimne lumi kadus, oli wangker walmis; luad peale ja pois koormaga linna. Oli röömus südames aga kaa uhke oma töö peale ja arwas, et iga mees pidi seisma jääma ja imewangkre tähele panema; kiitis ka neile, kes luude ostsid, et sedasuguſt wangkret ep ole weel enne olnud, käib otsekohe öölda iseeneseſt, mite muud kui wasta mäge tarwis sugu tömmata. Mõni köögitüdruk kiitis siis ka wangkre ilusa olema, ja kes kiitsid, neile andis Mats sel pääwal nagu kiituse palgaks weikese luakese, miska ahju nurgad wäljapühkida. Need luakesed olid tüdrukutele, kes puhtaid nurke armastasid, wääga meele järel. Aga paragu, neid tüdrukuid on meie päiwil wähä, naad on nüüd suurem hulk köögi-mamselid ehk emandad, kannawad sammeti-rättikuid ehk neglisee-haubisi, mis missioni lehes alwa hinna eest wäljapakuti, peas ja klasee-kindad peus. Mis niisugused luakestega enam teewad? Kui saawad silma eest muda ärapühkida, siis on kül; toa- ja ahju-nurgad ja körwatagune — olgu mis on. Ahjunurka ei waata keegi, toanurga peidawad toolid ja muud asjad ära ja körwatagune üle palmitatakse juutsed „alla Pompatuur“. — — Oh Lua-Mats, ön sul et

läksid puhkama, enne kui seda pidid nägema! Sinu ajal oli enam puhtust, oli kaa enam kasinust! —

Noh olgu sest kül, teiseks korraks jäägu muist! nuidu kardan, köögi-mamselid pahandawad nönda, et wiimaks ei taha enam Lua-Matsist kuulda, ja ommeti pean temast weel könelema.

Matsi rööm ja hoolekandmine läks nüüd taga suuremaks ja nagu wangker nönda töö jooksis ta käes. Küla-rahwas armastasid poisi ika ennam ja kes wöis oli temale abiks. Üks ja teine peremees ütles wahest: „Minu heinamaal on kaa kaski, leika witsu palju tahad, aga ära riku puid ja mõtle, et mo naesterahwal luude tarwis!“ Mats tegi seda ja küla-naesed ja noorikud olid sellega rahul. Ega naad tahtnud luude osta: mehed ja sulased pidid tegema; aga nüüd teawad naesed ja noorikud, et mehed luudadest suurt ei hooli, aegutades ja augutades lähäwad tegema ja ei saa aru, et naene ehk noorik ilma luata ei wöi elada ega ole parem, kui soldan ilma püssita. Waata, sest asjast läks nüüd seal külas lugu hoopis teiseks: Mats töi öigel ajal luude ja missugusi? head, tugewad, mis mite ühe ehk kahe pääwaga laiali ei läinud nagu warekse pesad ja Mats andis ilma himata, sai ju selle eest heinamaadest witsu leigata ja sai ka igakord midagi emale wia: siit piima, sealt wöid, kapsta-päid ehk karduhwlid,